

Valtrejant en Vuitdesón

Un relat de: [allan lee](#)

Valtrejant en Vuitdesón, m'arrascasso a les tràpides d'espanystàtica en sigiril i cavtel.litat. Cavtel.la, com a les senticències quiriminals de la ignominiosarda Tiribuna Suprema de la Impune, que carquitralla i pega i no sabe de rassones más que la filla dels matxos a mí la Legión, però l'animaló guarnit quina culpussa té, la cabra, digo. I quina tindria, culpa dic, la Saes Saraya d' Arrimada i Albiolo de la Riberagerxa, i el dit i reputadat hijode Rajó, Marinasso de las QuatroCaspas, mugriento carcamal de los filillos que embafâren la vida d'homes i mariscada, allà a los mares del Norte, ni una lágrima por ellos.

Esquivatxo els isetes, classificats a l'animalari: ni carn, ni fong, ni pèl ni escata, mudables en esgargamell i ballarines, finto l'arcaldissa, aclamo en veus de cant els ferits i els batlles i els estibadors i els Traiperos més valents que l'ocasió ha fet el lladre, el lladre de cartel.les i somnis i veus i ponts florits d'argelaga, bec ratafía amb profussió pel fred que glaça el cel.lo gegant d'encatinar cartes tunejades als mesàfors i als pals i a les cantonades de la ciutateta: Llibertat als presos sense culpa, llibertat als que ens han arrabassat.

Fons carrer enllà, la Pútrida Comitiva, sobre toros sagnants, aucells escamarlats amb corones de podridura, m'encalcn, em volen llevar la veu i qui sap si la biblioteca petita que estimo. Birlo l'espadat, m'arrassico al cor de tarda, llegeixo veus flamenques, repasso Tintíns mil voltes més. M'ennuego de tiribulació, escridasso, canto, escric als marges de les fulles grogues, de totes les llibretes grogues del món, declamo, pobra, vella, estripada pàtria. Oh, sí. Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, tornarem a vèncer.